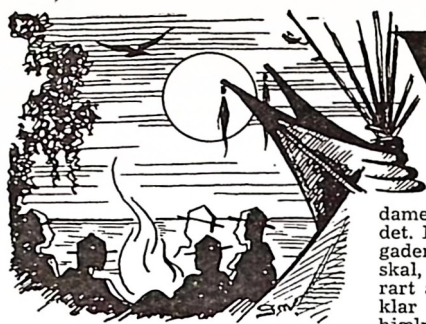

DE IDEARNE
NR 9
IS NOVEMBER 5
34.
TRGANG
GAGIN

Ved lejrbålet

PORTUGISISKE SPEJDERE

Jeg var i midten af september i Portugal, hvor den Internationale Spejderkomite, som jeg er medlem af, holdt møde i Lissabon. Da skoleferien i Portugal varer hele august og hele september, havde jeg lejlighed til at se en stor lejr, som spejderne fra Lissabon holdt i en skov godt tredive kilometer udenfor Lissabon.

Det var ejendommeligt at se en spejderlejr liggende i en så fremmedartet skov. Lissabon ligger på højde med sydspidsen af Italien, så der er så varmt, at der gror oliventræer og vokser store kokusplanter.

Der var en glimrende lejrorden og lige så fin teltorden, og så havde de portugisiske spejdere et speciale. Næsten alle troppe eller patruljer havde lavet bageovne af forskellig type, hvor de bagte brød og kager. Kagerne var aldeles fortræffelige. Og så var alle patruljerne reglementeret klædt; det så flot ud. Da jeg udtrykte mig anerkendende herom til en af deres førere, svarede han mig, at enhver patrulje og enhver trop satte en ære i altid at være fuldt spejdermæssigt klædt.

Blandt dem, jeg gik rundt i lejren med, var den hollandske spejderchef. Han fortalte mig, at man havde været glad for den danske deltagelse i den hollandske lejr i år og omtalte det danske hold meget rosende. Han tilføjede, at det ikke var af høflighed overfor mig, han sagde det, men han syntes, jeg skulle have at vide, hvor godt de havde repræsenteret Danmark. Der kommer spejdere fra Holland til vor korpselejr næste år, og jeg håber, I vil overbevise dem om, at alle danske patruljer og troppe er af samme standard som dem, de lærte at kende i år.

EN GOD LEJRTEKNIK

betyder dog ikke alt. Man venter sig mere af en spejder. Et par spejdere, som kommer en del hos mig, hjalp forelden en dame ned ad trappen med en tung kuffert, og

damen takkede dem bagefter for det. Men så sagde en lille dreng på gaden: »Jamen det er noget, de skal, for de er spejdere.« Det er jo rart at høre, at selv små drenge er klar over, at spejdere skal være hjælpsomme.

Nu var dette jo en nem opgave for de to spejdere, men Baden-Powell giver et godt råd om, hvordan man kan træne sig op til at »være beredt« til vanskelige opgaver. Han fortæller et sted om en ulykke ved det store Niagaravandfald. Det var en hård vinter, og floden var frosset til, så folk havde vænnet sig til at gå over floden på isen. Men pludselig en dag brød isen op, og tre mennesker, der var på vej over floden, fandt sig pludselig stående på isflagerne, som af strømmen blev drevet med stærk fart ned mod hvirvelstrømmene.

Nogle raske folk fik fat i tre reb og firede rebene de 60 m ned fra broen til floden, for at de ulykkelige kunne gribe fat i rebene. Den ene fik fat, men måtte slippe sit tag på vej op. Den anden forsøgte

at binde et af rebene om sin kone, for at hun kunne blive frelst, men hans fingre var for valne af kulden. De druknede alle tre.

Og Baden-Powell slutter: »Det er let nok at være bagklog, men det er nok værd at tænke lidt nærmere over, hvad der kunne have været gjort for at redde disse mennesker. Havde man bundet en stor løkke, f.eks. et pælestik, i enden på de reb, man sænkede ned, så kunne de dernede have lagt løkken om livet eller sat sig i den, og så havde der været mulighed for at få dem op.

Det er nemlig en god måde at forberede sig på, det at tænke ordentligt igennem, hvad der skulle være gjort, hver gang man hører om et tilfælde, hvor nogle folk er kommet galt af sted. Jo flere af den slags tilfælde, man har tænkt igennem, des større chance vil der være for, at man kan gøre fyldest. Når man en dag pludselig selv bliver stillet overfor en opgave.

Det råd, som Baden-Powell her giver, er værd at følge.

Ove Holm.

November

Danmarks Naturfredningsforening

2. BREV FRA LEJRCHEFEN

Kære spejderkammerat!

Tag din passer — eller lån din fars. Sæt det ene ben — altså passers — lidt syd for Grenå, hvor korpslejren skal ligge til næste sommer. Sæt det andet ben på Skagen og sving så rundt med Grenåbenet som det faste punkt — og du vil se, at København, Næstved, Svendborg, Haderslev, Ringkøbing, Thisted og Skagen alle ligger lige langt fra sommerens store lejrlads. Og da de nævnte byer i store træk ligger jævnt fordelt i Danmarks yderkanter, kan du godt regne ud, at Grenå ligger centralt for en dansk lejrsamling. Da Grenå også trafikalt set ligger godt med Kalundborg—Århus og Hundested-Grenå ruterne, kan du måske forstå, at korpsnet op har valgt dette område til centrum for sommerens spejderhovedbegivenhed. Men dertil kommer, at dit daglige bad vil stå klart hver morgen i lejren, og der er nok af vand, og det er fint Kattegatvand serveret langs en bred, hvid strandbred. Og så kommer lejrens mere end 1000 telte til at ligge mellem lyng, bjergfyrrer, pælehytter, lappekaater, en maorilejr og mange andre ejendommelige og fantasifulde indretninger, som skal vise os, hvordan lejrsporfolk af en anden slags end vi, længe før vi begyndte at »ligge ude«, fandt sig tilrette ude i naturen under vidt forskellige himmelstrøg. Det gælder om at skrabbe så meget originalt udstyr sammen som muligt fra venner og bekendte, fra museer og samlinger, eller fra udlandet, hvad ved jeg, for I kan jo også selv lave en del af det — eller måske det hele — blot resultatet bliver, at jeres divisions etnografiske lejr bliver indrettet som jeres specielle »negre« nu vil have skåret den.

vil vel gerne have nogle fakta om Grenålejren, og her er de:

Nr. 1: Lejren varer fra torsdag den 5. juli til fredag den 13. juli, begge dage incl.

Nr. 2: Lejrkontingentet er fastsat til 38 kr.

Se, det var jo tørt og kedeligt, men hvad mener du om den etnografiske lejr. Se, der bliver noget at spekulere på. Tanken er, at de divisioner, der vil, kan få lov til at indrette en lejrlads eller boplad på så nær som mulig samme måde, som et primitivt folkeslag ville indrette den. Med andre ord vil der i en bestemt ende af lejrens område opstå en enestående lejr, hvor vi vil se beduiner, indianerlejr, pælehytter, lappekaater, en maorilejr og mange andre ejendommelige og fantasifulde indretninger, som skal vise os, hvordan lejrsporfolk af en anden slags end vi, længe før vi begyndte at »ligge ude«, fandt sig tilrette ude i naturen under vidt forskellige himmelstrøg. Det gælder om at skrabbe så meget originalt udstyr sammen som muligt fra venner og bekendte, fra museer og samlinger, eller fra udlandet, hvad ved jeg, for I kan jo også selv lave en del af det — eller måske det hele — blot resultatet bliver, at jeres divisions etnografiske lejr bliver indrettet som jeres specielle »negre« nu vil have skåret den.

Det hele kommer til at udgøre en lejr for sig selv, og i alle fald på publikumsdagene skal hver lejr befolkes af »indfødte«, der laver mad, som deres forfædre har gjort det før dem...

Nå, jeg må slutte for denne gang... klokken er mange, og jeg skal lige ud i haven for at høre kronhjortene brøle i den sorte nat — men inden brøl og søvn vil jeg dog lige gøre opmærksom på, at enhver af jer kan tjene 200 kr. in-

den 1. januar 1951 — hvis I kan digte! Jeg tænker på korpslejrangen, for selvfølgelig skal vi have en korpslejrang, og den skal laves nu. Og så har vi allerede melodien. Jo, jeg var oppe hos Ove Holm for nogle dage siden, og han har en ulveassistent, der er hans datter, og som har været i Skotland — og så skulle vi høre nogle gode grammofonplader fra rejsen. Da vi kom til en herligt klingende og fornøjelig, frisk gammel skottesang, der hed »Come along«, prikkede vi to gamle hinanden i siden og sagde: »Der var melodien til korpslejrangen«. I vil se den i dette nummer af »Spejdernes Magasin«.

Altå — inden jeg slutter — hør så her:

Alle førere og spejdere kan deltage i lejrangkonkurrencen. Der skal til korpskontoret senest den 1. januar 1951 kl. 12.00 indleveres 2 vers på melodien: »Come along«. Samtlige landets divisionschefer vælger den 1. februar 1951 på et møde på »Hylkedam« den bedste sang, men skulle ingen være egnet, forbeholder vi os at gå udenfor kredsen af spejdere og førere.

1. præmien er et gavekort til indkøb i Depotet af varer til en værdi af 200 kr.

2. præmie er en grødske!
God nat og med venlig spejderhilsen.

Jens Hvass.

ISÆR FOR SKOVMÆND

PHILIPPINSK ILDGNIDNING

I jamboreen i Frankrig var der — for den, der havde øjnene med sig — meget nyt at lære. I juni-nummeret i år bragte vi tegninger af ideer til lejrarbejder, og denne gang skal I høre lidt om ildgnidning, som den blev foretaget af de philippinske spejdere, der boede lige ved siden af den danske lejr.

I en simpel holder, bestående af to træklodser, der er anbragt i hver sin ende af et brædt på 40—50 cm længde og forsynet med en lodret rille på den indadvendende side (se fotografierne) anbringes et stykke bambus, så det passer ned i de to riller og derved står i spænd. Dette stykke bambus er et længdestykke af et temmelig tykt bambusrør (stykkerne a på fig. 1, der viser det hule bambusrør i snit); dets kanter er snittet knivskarpe, så

Med begge hænder gribes om bambusstykket, som vist på billederne, med tommelfingrene fastholdes »tønderet«, og der gnides hurtigt frem og tilbage, samtidig med at man trykker godt til. Der vil hurtigt komme røg og snart efter gløder, hvorpå det som ved ildboring gælder om at puste disse op til flammer.

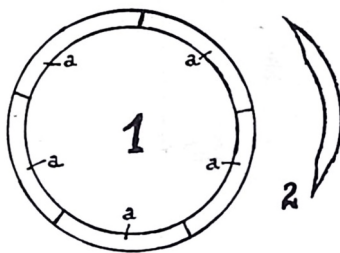
Allerede i jamboreen i Frankrig så jeg denne metode anvendt, og ved rover-moot i Norge sidste sommer, hvor der var et par rovere fra Philippinerne med, studerede jeg metoden nærmere og fik også flere gange ild, hvilket bevirkede, at jeg fik overladt et sæt bambusstykker, hvormed jeg også herhjemme har fået ild.

Efter en demonstration af metoden ved et førerstævne på »Hylkedam« (hvor jeg igtvrigt ikke fik ild — sandsynligvis fordi bambusen efterhånden var for tør, den er nemlig — mærkeligt nok — bedst $\frac{1}{2}$ —1 måned efter fældningen) fik to fynske førere (Gricka fra Langesø og Fedder fra Skårup) blod på tanden og gik hjem og prøvede metoden på hyldetræ o.a., men trods mange forsøg er det endnu ikke lykkedes dem eller mig at få ild på den angivne måde. Hyldetræ har den fordel, at det er hårdt men alligevel let lader sig udhule, men det skal selvfølgelig være knastørt. Som tønder kan bruges tørre trævler af hyld eller andet, den fine hinde yderst på birkebark o.l. Selv har vi desværre ikke haft tid til at eksperimentere videre, men det skulle mere mig, hvis skovmandspatrujler rundt om i landet ville fortsætte forsøgene og gennem SPEJDERNES MAGASIN meddele os andre, hvad I har fået ud af det.

Hvad med elm?

— På med vanten!

Torben

det i snit ser ud som på fig. 2. Her over denne skarpe kant gnides nu et andet stykke bambus, der stammer fra en tyndere stang, som er flækket midt igennem. På den nedadvendende yderside af dette bambusstykke er i forvejen med en dolk eller sav lavet en lille tværrille for at holde stykket på plads under gnidningen. I den opadvendende, hule del er der lagt en klump knastørre og ganske fine bambustrævler, der er skrabet på indersiden af et flækket bambusrør, ved at knivens æg holdes vinkelret ind på veddet og i denne stilling føres og og ned.

MAGASINET bringer denne gang 2 artikler, specielt for søspejdere, skrevet af to erfarne søspejdere John og Jan.

Er jeres GREJ i orden?

Nu er sejlsæsonen forbi. Næste lørdag-søndag mødes vi ved arbejdet med at lægge bådene op for vinteren. Det er efterhånden blevet en helt lille flåde, som vi nok kan være stolte af; og det er jo en given sag, at vi søspejdere behandler vores grejer ordentligt, ikke blot om sommeren, når vi sejler, men også i vintersæsonen, når bådene ligger på stranden ved fortet, mens rundholterne hænger oppe under loftet i depotet. Men I kan nok forstå, at vi er nødt til at mærke vores grej ordentligt og solidt, så vi kan kende det fra hinanden til næste forår, når den nye sæson begynder. Derfor må I allerede nu begynde på at fremstille mærkeplader af pap eller træ med en tydelig påskrift. Der skal stå patruljens navn samt genstandens art og eventuelle løsdele, der hører til, såsom kovser, shackler, karabinhager etc. Endvidere må I indenfor patruljerne udnævne en materielforvalter, der kan skrive alle patruljens ejendele op, hvad enten det er redningsreb, fendere eller storsejlskkøde. Husk også at efterse jeres kogegrej; giv hver mand en gryde eller pande med hjem, som han skal skure og rense, til den er fuldstændig ren. Jeres patruljekasse trænger nok også til en kølhaling; men husk at lade den tørre ordentlig, inden I lægger låget på igen, for ellers slår fineret sig, og så får I den aldrig skilt ad igen.

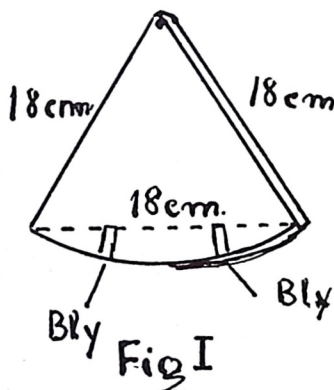
Når I har klaret alt dette, skulle I være klar til vinterens spejderarbejde. John.

En strømlinet håndlog.

En gammel søspejder sender os fra sit togt fig. gode idé: »Kan I få fat på et gammelt hjul til en medestang, har I chancen til at lave jordens fineste håndlog.

I skal bruge 77,50 m fiskesnøre, hvoraf de 51,51 m skal være hvid og resten en anden farve. Dernæst skal I af træ lave en cirkelsektor, hvori hver af radierne og korden mellem radierne skal være 18 cm. I selve buen bores et par huller, hvori der hældes så meget bly, at træstykket lige vil holde sig oprejst i vandet, fig. 1.

6,4 m line skal bruges til forløber. Hvor forløberen går over i loglinen, sætter I en lille hvid tøjlap, nøjagtig 5,15 m derfra laves eet knob på linen og 5,15 m fra knob nr. 1 sættes knob nr. 2, og således fortsætter I. Det vil sige, at I får 9 knob tilsidst, idet det 10. er hjulet, fig. 2.

Nu sætter I forløberen fast i centrum af cirkeludsnittet. Dernæst sættes en hanefod i de to andre hjørner, og midt på hanefoden anbringes en ret stor messingsplit. På forløberen anbringes et lille hylster, så langt væk fra træstykket, at dette, når splitten er sat i hylsteret, står lodret. Splitten må ikke kunne falde ud af sig selv; den skal sidde så stramt, at der skal et lille ryk til, før den falder ud. Nu mangler vi

Argentinsk søspejder.

bare et ur med sekundviser, så er vi klar til at logge, fig. 3.

En mand tager nu hjulet i den ene hånd og lader linen løbe ud gennem den anden. Han smider nu loggen ud til luvart og råber nu klar til den mand, der står med uret.

I samme øjeblik, han mærker den hvide tøjlap, råber han »tørne«, og manden med uret begynder at tælle sekunderne.

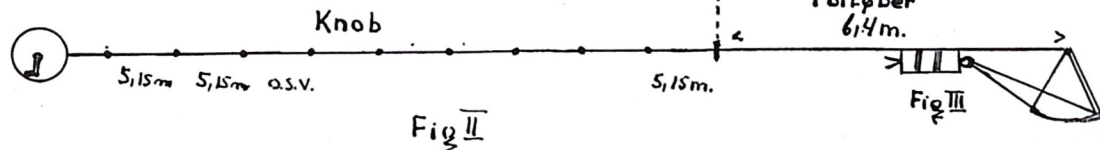
Nøjagtig 10 sek. efter råber han »tørne«, og manden med linen stopper denne. Så ser man efter, hvor mange knob den er løbet ud. Er den gået 4 knob, har skibet sejlet 4 knob — 3½ knob har vi kun løbet 3½ knob o.s.v.

Husk, at loglinen og forløberen skal være slukket og våde, inden de mærkes af. Det bedste er at kvajle dem op, dyppe dem i vand og hænge dem op med en pøs vand forinden.

Ja, så har I noget at more jer med i vinter og et virkeligt brugbart navigationsinstrument til sommer.

Med søspejderhilsen til jer alle.

Jan.

Spejderbevægelsens historie på frimærker

SPEJDERHISTORIE på frimærker

I 1948 bragte **SPEJDERNES MAGASIN** to store illustrerede artikler om alle de specielle spejderfrimærker som forskellige lande havde udsendt indtil da. Og vi har siden (i 1949) bragt en mindre notits. Vi kan denne gang yderligere bringe billeder af forskellige interessante spejderfrimærker:

USA:

I oktober 1948 hædrede USA pigespejdere ved at bringe ovenstående frimærke med billede af korpsets stifter, Juliette Gordon Low (1863—1927). Hun var avis-korrespondent i England og lærte der Baden-Powell og hans søster at kende. Som bekendt er pigespejderbevægelsen oprindeligt grundlagt af Robert Baden-Powells søster, Agnes. Da mrs. Gordon Low vendte tilbage til Amerika, startede hun der den første pigespejdertrop, og i løbet af få år var bevægelsen i rivende udvikling i USA.

Japan.

Det sidste spejderfrimærke, vi har hørt om, blev udgivet den 22. september 1949 i anledning af åbningdagen for en stor japansk jamborette. Det er glædeligt, at udviklingen i Japan er nået dertil, at

spejderlivet atter kan dyrkes under fredelige former.

Frimærket er lysebrunt og viser en spejder med stav foran et af de specielle japanske telte. Der rejstes først et skelet af lægtere, og inden for dette hejstes teltet op og minder da om en mellemtent mellem en indianertipi og et stort canadisk telt. På det store billede er vist kuverten med førstedagsstemplet.

Nicaragua

skal bygge et stort flot stadion, og derfor har de udgivet frimærker med afbildning af alle mulige sportsgrene (ligesom Ungarn gjorde i 1926). Der er en almindelig serie og en luftpostserie, og hver serie indeholder et spejderfrimærke:

2 cents blå, spejder og spejderlilje foran Nicaraguas fly,

2 cordobas brun, luftpost, samme motiv.

Begge mærker findes også i fireblov på særlige samlerark. (Mærkerne udkom 1949, skønt der står 1948 på dem).

Holland

har i tidens løb udgivet ikke så få velgørhedsserier til fordel for ungdommen, og det var derfor naturligt nok, at man sidste sommer valgte at lade to af mærkerne forestille spejdere.

5 cents mærket (med overpris 3 c) viser to spejdere på vandring langs en bølgende gul kornmark, mens 6 cents-mærket (med overpris 4 c) viser to spejdere ved et køkkenbål foran en teltlejr.

De to frimærker, som begge er holdt i lyse, indbydende farver, har sikkert gjort deres til at få mange hollandske drenge og piger til at ønske sig ud på spejderture og teltlejr.

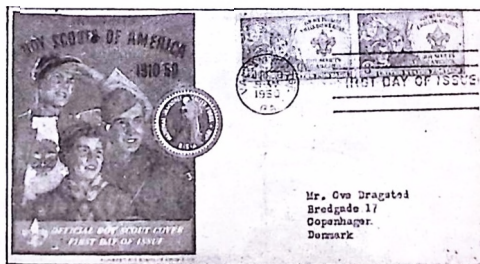
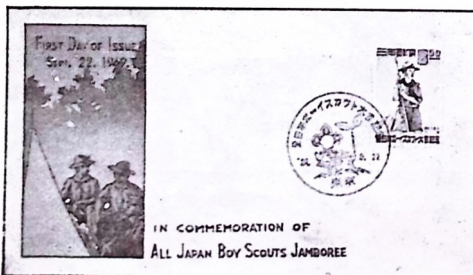
USA

fejrede sit 40 års spejderjubilæum med en stor korpselejr i juni og udgav i den anledning et smukt frimærke:

3 cents brun, motiv: ulveunge, spejder og skovmand til venstre, i midten frihedsgudinden, og til højre spejderliljen under mottoet.

Også det viser vi med førstedagsstempel.

I USA har en samler af spejderfrimærker, som bærer det dansk

Boy Scout Stamps The World

klingende navn Harry D. Thorsen, udgivet et meget smukt katalog over alle de frimærker, der er udkommet med drengespejdermotiver. Om hvert frimærke fortælles dets historie, og illustrationerne er gode og tydelige. — Mærkeligt nok er pigespejderfrimærkerne ikke medtaget, men de kommer forhåbentlig i næste udgave.

Ove Dragsted.

Apropos korpslejren.....

Lejrchefen udskriver en konkurrence

om den bedste tekst til

KORPSLEJRSANGEN 1951

Kun førere og spejdere i Det Danske Spejderkorps kan deltage.

Der ønskes 2 vers på nedenstående melodi »come along«.

Forslag skal være indleveret til korpskontoret senest den 1. januar 1951 kl. 12,00.

Landets divisionschefer vælger d. 1. februar på »Hylkedam« den bedste tekst.

1. præmie er et gavekort på 200,— kr. til indkøb i Depotet.
2. præmie er ... en grødske!

Tekst og noder til Come along

So - gai - ly sings the lark, And the sky's all a - wake With the prom - ise of the day, - For the
road we glad - ly take, So it's heel and toe and for - ward, Bid - ding fare - well to the town, - For the
KOR:
wel - come that a - waits us Ere the sun goes down - Come a - long, come a - long, let us
foot it out together, Come a - long, come a long, Be it fair or stormy weather, With the
hills of home be - fare us And the pur - ple of the hea - ven, Let us sing in hap - py chor - us, Come a - long, come a - long

装 具

雑糞。一最良の型の雑糞はアルペン
サックであつて、柔かく、使ひ良く、
腰の上にびつたりと付いて、革の肩掛
けの付いてゐる物である。側面の革紐
は外套と、天幕を装置するためであり、
上下二つの吊革は必要
の場合に種々の品物をサックに取付けるためである。
年長の少年等、即ロツツルや隊長等の爲めの雑糞は廣いもので

或隊長等は順代りに乗車ボン又は短ズボンを着用する。此
内後者の方が野営には實用的である。

一四二

En fremgang på 27.014!

Så er der atter blevet holdt »mandtale« i alverdens spejderlande, og nu tæller vi en bagatel af 4.306.010 spejdere og ulve over hele jorden, altså flere end der bor i hele Danmark! Det er en fremgang på godt 27.000 siden i fjor og det største antal spejdere og ulve, der nogensinde har været, til trods for at spejderbevægelsen siden sidst er blevet forbudt i Ungarn og Tjekoslovakiet.

Spejderne i Japan.

Spejderne i Japan er nu blevet internationalt anerkendte — d.v.s. at de nu er optaget i vort internationale broderskab.

Spejderarbejdet i Japan begyndte allerede i 1911 og indtil 1940 — i hvilket år det japanske spejderkorps blev opløst, var de med i det internationale spejderarbejde. Efter krigens afslutning begyndte patruljerne igen at dukke op — der blev dannet nye troppe og divisioner. — Korpsen består nu af 733 troppe med ialt 15.000 spejdere og 1400 førere. Også ulveflokkene er ved at blive oprettet.

Uruguay.

Også i Uruguay — den lille syd-amerikanske stat, (synes vi da!), og dog er landet over fire gange så stort som Danmark, men har kun det halve indbyggerantal: ca. 2 millioner — er der dannet patruljer og troppe — ialt findes nu 1200 spejdere i Uruguay.

Ægypten.

I Dananhur i Ægypten findes en tekstilfabrik med det mærkelige navn Kafr El Dawar Textile Factory. Fabrikken, hvis direktør selv er spejder, har lige haft besøg af mr. Wilson. Han blev præsenteret for fabrikkens spejdere, — nemlig ikke mindre end 300 rovers, 12 spejdere og 40 ulve, arbejderne bærer.

Man venter i de kommende år at kunne danne flere spejderpatruljer.

Søslangen i Loch Ness.

Roverne fra Oxford Universitet har i år sammen med andre rovertroppe ligget i lejr ved Loch Ness i Skotland i håb om at kunne få et glimt af den formodede søslange. Foruden at søge efter søslangen tilbragte man tiden med at signalere, fotografere, woodcraft og foretage bjergbestigninger.

Fra kantine til spejderborg.

Spejderne på øen Trinidad i Vestindien har samtidig med højtideligholdelsen af spejderbevægelsens 40 års fødselsdag indviet et dejligt hus midt i hovedstaden Port-of-Spain. Under krigen, hvor søfolk fra mange nationer søgte til denne havn, var der brug for en stor kantine, men nu kan man klare sig under mindre forhold, og Trinidads spejdere har derefter med jubel overtaget den fortrinlige, fordums kantinebygning; den rummer bl. a. en sal til 500, depot, klublokaler, sovesale og en mindestue for B.-P. Uden for bygningen, der ligger i en stor have eller park, blev der ved åbningen afsløret en mindestøtte for spejderbevægelsens grundlægger.

Det lyder godt!

Midt i vinterens mørke et pust fra den store, nylig afsluttede korpslejr i Mexico: »Lejren lå ved Teponaxtlefloden, der snor sig gennem den skønneste, tropiske urskov og tæt ved lejrpladsen dannede et vældigt vandfald. Farvekontrasten mellem den dyblå flod, det kridhvide vandfald, de gyldne klipper og den grønne mur af kæmpe træer kan ikke beskrives. Papegøjer og brogede tropefugle fløj rundt i palmetræerne, der gav os al den skygge, vi behøvede. Det var behageligt køligt om morgenen, meget varmt midt på dagen, hvor svømmeture i floden svalede os, og lunt om aftenen, hvor sange og guitarspil lød fra lejrbalet ud i den blæksorte nat, over hvilken tropehimmels stjerner funkede.«

Billederne forestiller:

- fra venstre:
1. Side i den japanske spejderbog.
 2. Amerikanske og japanske spejdere på fælleslejr.
 3. Spejdere fra Venezuela.
 4. Svejtiske spejdere på tur.
 5. Spedalske spejdere aflægger deres spejderlicte.

Spejderbroderskab.

En del norske og tyske spejdere i alderen 15—17 år lå i efteråret i lejr sammen på et tidligere tysk Hitler-gods. De tyske drenge var fra Hamborgs mest udbombede bydele. Om lejren blev der sagt: »Denne lejr er en lille sten i den bro, der skal knytte tysk ungdom til ungdommen i Tysklands demokratiske nabolande.«

En velsmagende dessert,

lavet af en særlig tangplante, mælk, vanilje og sukker samt syltetøj af samme tang og solbær stod på menuen under en middag, spejderne på øen Jersey (den med køerne!) i den Engelske Kanal serverede ved divisionschefens besøg fornylig. Under krigen, hvor kanalerne var besat af tyskerne, havde spejderne lært sig at udnytte havets urter som et udmærket tilskud til den knappe kost. Hvem tør vove forsøget herhjemme?!

I den engelske radios

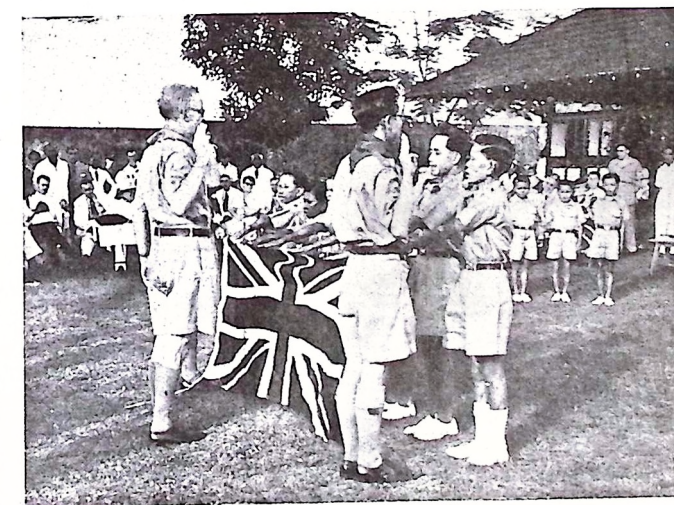
ugentlige spejderudsendelser — (B.B.C., Light Programme, hver torsdag kl. 18.30—19) — optrådte 1. Charlottenlund trop d. 10. august sammen med sin britiske frændetrop, 40th Chingford Troop.

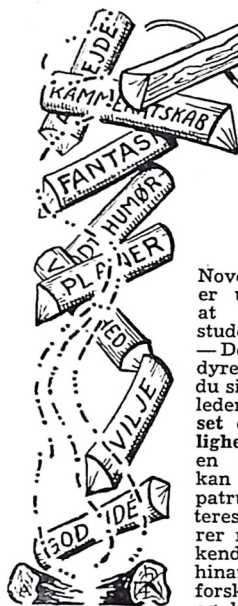
Spedalske spejdere.

I Singapore findes en spejder-trop, hvor alle spejdere er spedalske. Du har sikkert hørt om den frygtede sygdom, så den behøver jeg ikke at fortælle om. Troppen består af 38 spejdere og hører hjemme i den spedalske lejr ved Yea Chu Kang Road i Singapore. Bag på deres grønne tørklæde bærer de en rød cirkel med et grønt kors — tegnet for spedalskhed.

Spejderne i denne trop lever — så vidt deres sygdom tillader det — deres spejderliv i trop og patrulje akkurat som andre spejdere. Deres daglige good-turn består i at hjælpe gamle spedalske mennesker.

På billedet ser du nogle af trop-pens spejdere aflægge deres spejderlicte ved deres optagelse i trop-pen.

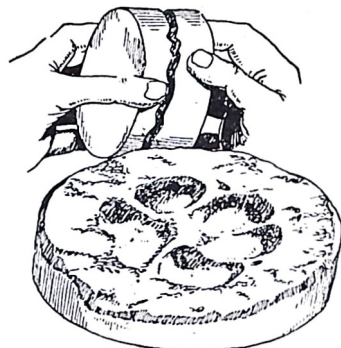

Patruljedørrens Lide

PÅ SPORINGSTUR

November måned er udmærket til at begynde at studere sporing i. — De almindelige dyrespor kender du sikkert fra billeder, men har du set dem i virkeligheden? Her er en opgave, som kan gøre mange patroljette interessante. Du lærer ret hurtigt at kende sporene fra hinanden og se forskel på ræve- og hundespor. — Men har du prøvet at følge sporet? Det har sine vanskeligheder, men der kommer snart gode muligheder for at træne heri, når den første sne falder. Der skal du benytte lejligheden og tromme patroljen sammen til en sporingstur. Mange af vore skoves dyr holder sig i ro om dagen, og om natten er de jo ikke så lette at få øje på, men sneen rører dem!! Der kan læses hele romaner ud af dyrespor en tidlig vintermorgen: rævens jagt på sit bytte, harens udflugter efter mad, rådyrets vandringer efter noget spiseligt, egernets besøg ved gemte forråd af nødder o.s.v. Følg sporene og drag slutninger af, hvad du finder. Tag P. Valentin Jensens bog »Spore« (fås på depoterne) med i rygsækken. Og husk så at medbringe en dåse gibbs, en tom blikdåse, en flaske vand og nogle kartonstrimler, for det er morsomt at tage sporene med hjem!

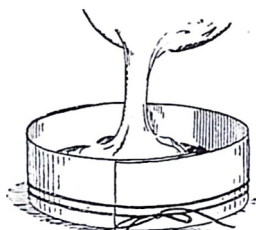
Fremgangsmåden er let og lige til: Når du støder på et spor, som er tydeligt og godt, sætter du et stykke karton omkring det, renser det for pinde, sten og blade, rører gibbs ud med vand i blikdåsen, til du har en tyk vælling, som lidt efter lidt hældes i sporet, til det er helt dækket og således, at der bliver en ca. 2 cm tyk plade over jordoverfladen. Sporafttrykket skal tørre ca. ½ time, inden det forsigtigt graves op og pakkes ind i et tykt lag avispapir, for at det ikke skal gå i stykker under trans-

træne først med hundespor, for det ville da være ærgerligt, hvis du fandt et odderspor og ødelagde det, fordi du aldrig havde prøvet fremgangsmåden før.

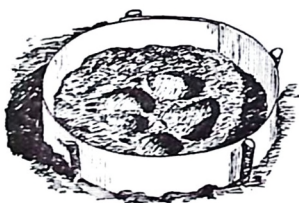
porten. Ved hjemkomsten vaskes det omhyggeligt med en neglebørste. Og så kommer vi til det vigtigste: Det aftryk, du har fået, er et negativt aftryk. Hvorfor ikke gøre arbejdet færdigt og lave et positivt aftryk? Smør fladen på det aftryk grundigt ind i vaseline eller brun sæbe, anbring et stykke karton uden om det og hæld på gibbs ned på sporet. Når det er tørt, kan de to aftryk let skilles. (NB! Hvis du har husket at smøre det ind!) Med lidt vandfarve males selve sporafttrykket fx. sort og »jordoverfladen« grøn. Og så kan du hænge aftrykket op på væggen! Det giver et godt indtryk af sporet, som det ser ud i naturen, langt bedre end det negative aftryk. Men du må

Sporafttryk i sne

Når det gælder om at tage sporafttryk i sne i stærk kulde, er gibbs ikke noget godt materiale. Der skal du bruge svovl, som smeltes over et lille bål eller et spritapparat. Metoden er opfundet af kriminalpolitiet i Stockholm.

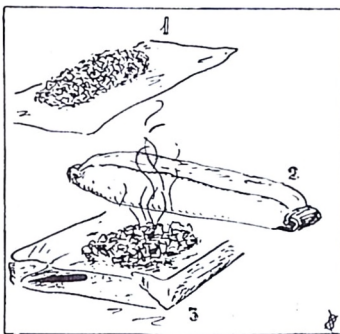
Svovlblomme (pulveriseret svovl) er bedst. Det smeltes i en gammel konservesdåse, som i forvejen er udstyret med et træhåndtag. Rør godt rundt, for at det ikke skal brænde på. Når svovlet er smeltet, laves med fingrene en lille fordybning, et støbested, lige bag ved sporet; hæld svovlet deri, og lad det derfra brede sig ind i selve sporet. Hvis du hælder det varme svovl direkte i sporet, ødelægges det. Afkøl aftrykket ved at lægge sne ovenpå det, og et øjeblik efter kan du pille det op og tage det med dig med det samme. Når du kommer hjem, kan du ligesom før lave et positivt aftryk i gibbs.

OG FROKOSTEN . .

På en springstur er det rart at få lidt varmt! Kan du få lov at tænde et bål undervejs, kan du få en dejlig gang »Pytipandek«.

På et dobbelt lag sølvpapir (kan købes hos boghandleren) lægges nogle små tærninger af kogte kartofler, pølsestumper, lidt salt og sukker og lidt smør eller margarine. Indholdet rulles ind i sølvpapiret, som omhyggeligt bøjes om flere gange for enderne, og denne pakke tages med i tværsækken. — Efter 6—7 minutters ophold i et godt glødehul, rages pakken ud med en pind og pakkes op, kanten bøjes op hele vejen rundt, og et

dejligt måltid spises af en varm talerken! Efter spisningen krølles talerkenen sammen til en kugle og begraves, bålet slukkes omhyggeligt, og så ligger vejen åben for nye eventyr. Ugle.

Hold tændstikkerne tørre!

Nu kommer de regnvåde efterårsdage, men forhåbentlig holder kun de færreste af jer op med lejr-livet af den grund. For den trænede er en week-end i øsende regn ingen sag, blot han bærer sig fornuftigt ad. Du er sikkert allerede me-

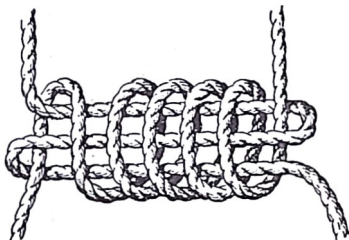
Allmuligmanden

ster i at holde din tøjreserve beskyttet, men hvordan med tændstikkerne? De skulle jo nødig være drivvåde og ubrugelige, selv om efterårsvæden var nået ned i den lomme, hvori de befandt sig.

Få fat i en gammel flad blikæske og nogle lysestumper. Læg lysestumperne i æsken og sæt dem over svag ild, til de er smeltede. Så lægges alle tændstikkerne helt ned i den smeltede stearin. Lad det hele stå, til stearinen størkner. Sæt låget på æsken og pak den i bagagen. I lejren tager du en tændstik op ad gangen og skraber den ren for stearin, så er den klar til brug. Og skulle blikæsken undervejs eller i lejren blive fuld af vand, sker der intet med tændstikkerne, som du behøver at græde over.

ENDNU EN REBSTIGE

I august nummeret viste vi, hvorledes man nemt kunne lave en rebstige, der holder. Nu har vi fået til-

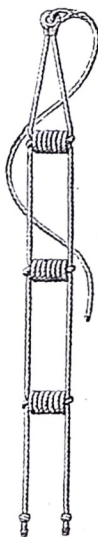

sendt en anden konstruktion — lidt mer luksuriøs og behagelig at bruge. På tegningerne kan du nemt se,

hvordan den laves, men jeg giver dig følgende tips:

Bestem først, hvor lang stigen skal være, og hvor mange trin. Bredden af hvert trin skal være højst 40, mindst 30 cm. Du bruger et stykke manilla der er to gange stignens længde plus ca. 1 m for hvert trin. Find midten af tovet. Siik en kavs ind, og læg et bændel op til den. Man begynder ved det øverste trin ved at stikke en bugt af det venstre tov mod højre og rundt om det højre tov. Derefter stikker man den anden bugt (stadig med det venstre tov) til venstre. Nu slår man det højre tov syv eller otte tårn om de tre parter, der er dannet af bugterne, og til slut stikker man det højre tov ned gennem den underste bugt på det venstre tov og trækker parterne sammen.

Op så det næste trin!

Lidt om læderlim

til reparation af læder eller til brug ved fremstilling af basarting. Blandingen består af:

Harpikspulver 60 g
stenkulsnafta 20 g
stærkt salmiakspiritus 10 g.

Alle 3 dele rystes sammen til en klar opløsning. Ved brugen smøres den på begge flader, der skal sammenlimes, og lægges i pres.

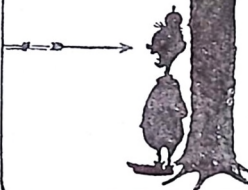
READY

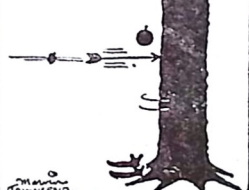
STEADY

OH-MY

GOOD-BYE

Blå Blandes blandede begivenheder

Følg i dag og i fremtiden »De seks« fra Blå Bände. Det en rigtig rask ulvebände, der altid oplever noget.

Den stjålne cykle.

— Gob, gob, gob, Vi vil gøre vort bedste. Blå Bände trådte af. Lørdagsmødet var forbi, klokken var ca. 5. Det var halvmørkt. De seks fra »Blå« fulgtes hjemad, de kom fra samme skole og levede deres raske drengeliv i samme kvarter af den, når de var i skole, så stille villaby. Ole Haste var bandedrager, strit hår blå øjne, opstopper-næse, kalvekneet, og så smøttede han, når han blev ivrig. Han var ivoigt en vældig dygtig ulv.

Da han nu i spidsen for banden kom for at hente sin cykle, opdagede man snart, at Egerens (Oles ulvenavn var Egeren) cykle var forsvundet.

Ih, hvor man ægrede sig. De seks havde nemlig altid en masse sjov for, når de trillede hjem fra det ugentlige flokstmøde, thi ingen af dem spiste middag før kl. 7. Egeren blev hed om ørerne, cyklen havde han fået for 3 uger siden, og det havde været meget vanskeligt for hans fader at skaffe penge til den.

Egerens far var gartner og var arbejdsløs det meste af vinteren. De seks var ikke helt klare over, om cyklen var rigtig stjålet, måske var det »Gul« der havde taget den for at drille.

Egern besluttede, at han til næste møde ved Rådsclippen uden i og for sig for at sladre, ville påtale den form for spøgfuld-hed.

Cyklen skulde findes! Egeren kendte tegningen på sine dæk, og da det nylig havde regnet, tegnede sporene sig af dækkene tydeligt på den grusede sti. I rigtig ulvetempo fulgte »De seks« sporet, dette førte ud af byen og bugtede sig ind i skoven. Forsvandt

det, holdt William Tofte, med ulvenavnet Baloo, vagt ved sidste tydelige spor, medens de andre fem spredte sig i skoven for hurtigt at finde det afbrudte spor.

I et krat forsvinder sporet helt. Jens Bang, kaldet Spurv, snubler over noget hårdt i en bunke løv, bøjer sig ned, famler i løvet og griber i noget koldt metal. Egerens cykle var fundet. Det hele var måske dog en spøg. Det var nu græmmet i krattet, og det ruskregnede. En ugle skreg ildevarslende i en trætop.

En fin kildrende spritlugt fra et brændende spritapparat røber mennesker. Man hører fra en jordhule 3 hviskende stemmer. En rå og barsk mandfolkestemme kommanderer nogen til at bringe Egerens cykle til nabobyen for der at sælge den til cyklesmeden, to spinkle drengestemmer påtager sig dette.

Blå Bände er henrykte over at komme forbyrderne i forkøbet. De er klar over, at de alene umuligt kan komme forbyrderne til livs, i stedet for indrider de bandens hemmelige tegn på en træstub for næste dag lettere at finde forbyrderhulen. Og så kørte »De seks« som lyn og torden tilbage til byen. 6 ulveunger blev noteret af den lokale betjent for at køre uden lygte, særlig graverende for dem var det, at de var i nærheden af skolen. 6 ulveunger kom hver 45 minutter for sent til middag, og 6 ulveunger blev rigtig godt skammet ud for mangel for præcision. — men ingen af de 6 ulveunger røbede et ord om tyvehulen i skoven. Den hemmelighed ville de sammen med flokken afsløre på flokturen søndag formiddag.

Peter Tini

(Næste gang berettes om »Da Blå Bände optrådte som detektiver«).

Hold til højre!

Holder du godt til højre, når du er ude at cykle? Jeg er sikker på, at alle Aarhus ulvene gør det. — De har nemlig hjulpet politiet med at uddele »hold til højre« plakater, der skal huske os allesammen på, at vi skal holde til højre i færdslen.

Her ser du et par ulve fra Aarhus, den ene binder plakaten på cyklen — han har brug for at kunne sine knob.

ALLE TOLV

I denne måned har vi 4 dygtige ulve, der har taget alle 12 DT.

Kaj Guldbæk Petersen, Fr.værk.

Louis Andersen, Panterne, Gelsted Flok.

Jørgen Wilhelm Petersen, Tigrerne, Gelsted Flok.

Helge Hansen, Tigrerne, Gelsted Flok.

Dette er en gris...

„Sporfinder“ hjælper dig med stjerneprøverne

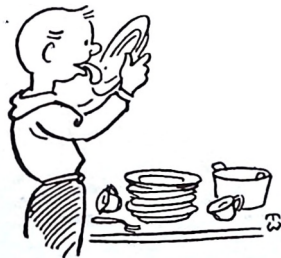
Denne gang skal vi have kryds i et af punkterne til 2. stjerne, nemlig det som siger, at en ulv skal

vide, hvordan man undgår vabler, hvorledes man standser næseblod, og hvorfor der ikke må komme snavs i et sår.

I ved vist allesammen, hvor ubehageligt det er at have vabler, og da efterårets traveture snart begynder, er det godt at være klar over, hvordan man skal holde sine fødder fri herfor. Se, først og fremmest skal du have det rigtige fodtøj på, hele strømper og vandresokker uden stopninger, og støvler, som passer godt, hvilket vil sige, at de skal være en smule for store. Under traveturen bliver fødderne nemlig varme og udvider sig, og hvis der ikke er plads til denne udvidelse, vil der hurtigt komme vabler på både hæl og tå, og du vil ingen fornøjelse få af turen — tværtimod. Støvlerne må dog heller ikke være så store, at fødderne ligger for løst i dem — det giver nemlig også vabler —, men hvis dine støvler er lidt rigelige, kan du klare problemet ved at tage et par ekstra sokker på eller ved at binde en rem om foden, så støvlerne holdes på plads.

Du kan dog risikere at få vabler, selvom støvler og strømper er fuldstændig i orden. Hvis du nemlig bliver så varm om fødderne, at strømperne bliver våde, så vil huden efterhånden blive helt blød og skør, og der vil dannes vabler. Dette kan undgås, hvis du i tide skifter strømper, så huden ikke får lov at blive ved at være våd.

Aftenen før man skal på travetur, skal man vaske sine fødder omhyggeligt, og næste morgen drysser man lidt talkumpudder i strømperne eller gnider fødderne godt med det. Det holder føddernes hud

... og det er han også.

Mode sko

Gode sko

tør og fast, hvorved der ikke så let kan dannes vabler.

Så skal vi høre lidt om, hvordan man standser næseblod. En rask dreng kan nemt risikere at få næseblod, og så er det godt, om han selv ved, hvad der er at gøre ved det. Man sætter sig ned med hovedet lænet lidt tilbage. En tot vat, dyppet i koldt vand, sættes op i det blødende næsebor, og man kan eventuelt lægge et koldt kompres på panden. Disse enkle ting vil i reglen være tilstrækkeligt til, at blødningen standser i løbet af 5—10 minutter.

Til slut skal du høre lidt om snavs i sår. Man kan som bekendt meget let få en rift eller en hudafskrabning, men hvor lille såret end er, så må man altid passe på, at det holdes rent. Bakterier lever jo i snavs, og hvis der kommer snavs i et sår, så kommer der altså også bakterier i det. De kan være årsag til stivkrampe, blodforgiftning og andre slemme ting, som det er bedst at være fri for. Husk derfor altid at vaske et sår rent så hurtigt, du kan, og at tildække det, så der ikke kommer støv eller bakterier til.

Se, nu ved du besked med alt dette. Prøv nu at huske det og rette dig efter det, så kan du få kryds på dit kort, men først og fremmest for at du kan hjælpe dig selv og andre, som måske får brug for et af ovennævnte gode råd.

God jagt!
Sporfinder.

Flokkens »yngste ulv«.

KORPSET RUNDT

Til England med Laksetroppen, Randers.

Efter en uges oplevelser i London og privat indkvartering hos vor frændetrop, 4. Purley, drog vi med dem i lejr på kolonnelejrområdet Bolder Hurst i Surrey, hvor vi lærte en af landets skønneste egne at kende. Vi boede i en hel lille urskov med uigennemtrængeligt krat, hvori der var ryddet en hel del små pladser til trops- og patruljelejr. Her oplevede vi engelsk lejrspport. Både vi og vor frændetrop havde fået et diplom med, hvorpå der stod: -troppen afholder lejr i overensstemmelse med »lejrstandardreglerne«. Lejren ligger... i tiden... underskrevet... kolonnechef. Den besøgende kolonnechef bemærkninger: ...underskrevet kolonnechefen for... Alle deltagerne underskriver«. Dette diplom skulle hænges fremme, så vi stadig kunne have formaningen om at leve »up to standard« for øje — og så den besøgende kolonnechef kunne anføre sine bemærkninger. I vor hed det bl. a.: »Lejrstandarden var høj og der herskede sand spejderånd overalt«.

Det er et stort arbejde for kolonnecheferne at besøge de tropper, der gæster deres områder, men det virker sikkert til højnelse af lejrspporten i landet.

Purleyspejderne er dygtige og har god orden i sagerne. Om morgenen tager hver mand sit underlag ud og lægger alle sine sager ud på det i symetrisk orden: Sæbe i åben sæbeskål i midten, svamp og vadskeklud på hver sin side, tandbørste over og tandcreme nedenunder o.s.v., så det kunne ses, at alt var i den skønneste orden; men vi syntes ikke, det burde have ligget fremme hele dagen og samle støv. Metoden var effektiv til udluftning af teltene. Ellers var deres lejrspport omtrent som den, vi kender hjemmefra. Medens

MÅNEDENS VERS

Et godt humør er mere værd end guld og sølverpenge, og deler du af skatter ud, — den varer dobbelt længe.

Og banker du en sludfyldt nat på lykkens lyse rude, — et smil vil ofte finde ind, hvor surhed stænges ude.

Thi smilet er en blomst der gror i kærlighedens have, det kommer ikke med et krav, men med en gylden gave.

Gunnar Jørgensen

dagen indlededes med flaghejsning og morgenbøn, sluttede den temmelig mærkeligt, idet vi efter lejrbalet sang »Good night ladies« med tilføjelse af en række vers, hvor vi sang »Good night Pudleys«, »Randers«, »Skip« o.s.v. — En dag var vi alle på en dejlig udflugt til kanalkysten — vi forsøgte os som kanalsvømmere, men kom ikke over.

B.

Nationaal Kamp, Ommen, Holland.

Chr. d. IV's trop med 35 spejdere har i sommer deltaget som det hollandske spejderkorps's gæster i dettes 40 års jubilæumslejr i Ommen.

Lejren lå i en meget smuk egn, afvekslende mellem skov og hede. Lejrområdet strakte sig over 12×4 km, og der deltog ialt ca. 8000 spejdere i lejren, heri repræsentanter fra England, Irland, Skotland, Frankrig, Belgien, Norge, Finland, Tyskland og Sverige.

Lejren var arrangeret som kammeratsskabslejr uden konkurrencer af anden art, end hvad man aftalte tropperne imellem.

Turen til og fra Holland blev foretaget pr. bus.

Ved åbningen marcherede troppen som nr. 1 af samtlige tropper i defileringen for Dronning Juliane. En af dagene blev vor lejr besøgt af Prins Bernhard, der tilbragte ½ time hos os og prentede sit navn på vort gæsteskind.

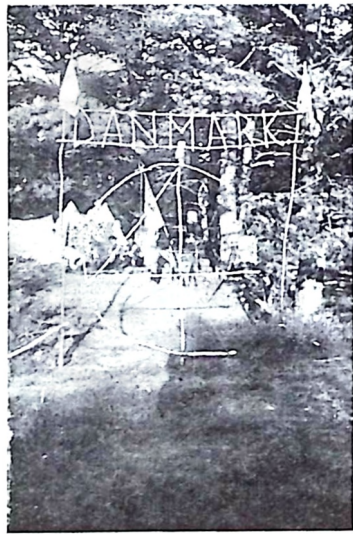
Søndag den 6. August havde vi arrangeret en bustur til Amsterdam med sejlur i kanalerne og havnen samt besøg i Volendaam, hvor befolkningen endnu går klædt i de gamle nationaldragter.

Som følge af diskussioner med Hollænderne om skovmandsarbejde arrangerede vi en vellykket demonstration, omfattende primitiv madlavning, bygning af bivuk samt af sejldugsbåd, med hvilken vi sejlede frem og tilbage over den strømfyldte flod Vecht, — demonstrationen sluttede med bygning af et ca. 10 meter højt signaltårn med efterfølgende stafetsignaler.

Troppen overrakte som jubilæums gave et smukt bronzevikingskib med inskription.

Lejren var udmærket tilrettelagt, og der blev knyttet en masse venskabsbånd med de udenlandske spejdere.

H.K.

En rask spejder

Den 27. juni faldt en 4-årig dreng i Frederiksborg slotssø fra den 4 m høje bro på et sted, hvor der er flere meter dybt. Faldet blev bl.a. observeret af den 14-årige finske dreng, Miko Jacobsen, der er spejder i Herluf Trolles Trop i Hillerød.

Miko sprang straks — fuldt påklædt — ud i det mudrede vand, og det lykkedes ham ret hurtigt at finde den lille dreng, der allerede var gået til bunds. Miko svømmede ind mod bredden med ham, indtil en båd kom ham til undsætning.

Miko fik ved en divisionsparade den 24. september overrakt Sølvkorset for Livredning lor sin resolute optræden.

Og så sælger vi Spejderjul!

Din patrulje har vel allerede for lang tid siden bestilt Spejderjul. Hvor mange mon I sælger i år?

I Spejderjul 1950 skriver Esther Skjød-Pedersen et julestykke — E. Th. Bjørn om hvordan julen fejres i andre lande — Kai de Crous Dich om Scotts sidste sydpolsfærd — H. K. Sandholt om »En stranding« — Torkel Vøgg om en bestigning af Kebnekaise — Cai Schaffalitzky om »Den rigtige bus« — Chr. Rosenmand om gammelnordisk jul — Anne Sofie Hermann skriver en fortælling for ulvene »Far havde ret« — Og så er der billedreportage fra KFUMSpejdernes korpslejr ved

Fredericia og billedserien »Buller og Knas« —! God jagt!

(Du ved jo, at du ikke må sælge på gader, ved døre eller i sporevogne), ikke?

Esperanto

Hvorfor? vil du spørge. Svaret er her.

På dette ene sprog, der gennem 60 år har bestået sin prøve, vil du være i stand til at korrespondere med alverdens spejdere, og du vil kunne tale med dem under jamboreer og andre internationale lejre.

Du vil få dit kendskab til andre mennesker og lande udvidet, og du vil være med til at udsprede kendskabet om Danmark og dets indbyggere.

Du vil med andre ord være med til at styrke det kammeratskab der kendetegner spejdere, et kammeratskab der før eller senere må smitte overalt på jorden. Du vil ligeledes ved din indsats på denne måde være med til at sikre den mellemfolkelige forståelse og dermed freden på Jorden.

Jeg korresponderer selv med mange spejdere over hele Jorden, og vi udveksler tanker og ideer, frimærker og prospektkort, så det er en lyst.

Spejdere!

Vær med i den internationale spejderbevægelses esperanto liga. S.E.L.

Såfremt der ikke hænger en plakat i tropslokalet ang. esperanto, så bed din tropsfører om at sætte sig i forbindelse med S.E.L.'s danske repræsentant, Viggo Rothesvej 40, Charlottenlund.

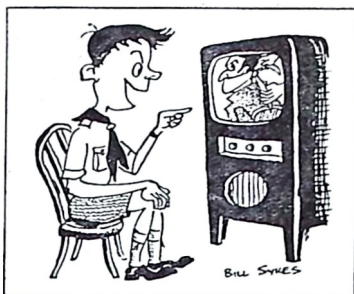
Vel mødt til kursus og god fornøjelse.

Sejer

Kære, rare, søde, alleryndigste pæne og flinke spejdere!

Hvis I altså ikke har noget særligt imod det, vil jeg minde jer om, at hvis I en gang skulle have en krone tilovers fra slik og biograf, som I ikke kan få brugt, og I tilfældigvis en aften ikke kan hitte på andet end at gå til spejdermøde, så er det tilladt at medbringe denne krone og erlægge den til patruljekassereren, som en gang, når han ikke har plads til flere penge i sin kasse, og han ved lejlighed skulle forville sig i nærheden af Lundbyesgade (hvis han altså har lyst, ellers ikke, uha — da — da), jeg vil da sørge for, at pengene kommer troppens kasserer i hænde.

Børge.

Oh — kællingeknude!

Der var mange rigtige besvarelser på opgaven i september nummeret, selv om man skulle have skarpe øjne for at finde den rette løsning. — Den er her: Spejder A manglede noget af snørebåndet, D's tørklædesnib var anderledes end de andres, og F havde ingen bælteplade.

Forberedelserne til korpslejren er nu i fuld gang, og lejrchefen, Jens Hvass, har sendt MAGASINET sit 2. brev, som du vel allerede har læst. Jeg håber til de følgende numre at modtage flere breve fra Jens, således at I nøje kan følge med i forberedelserne til 1951's store spejderoplevelse — korpslejren ved Grenå.

Torben har nu forladt landjorden på togt med »Galathea«, og vi er spændt på at høre, hvad han oplever undervejs. Skulle det mon lykkes at fange den sjældne »blå fisk«?

Medens Torben således er MAGASINET's sejlende medarbejder, må jeg heller fortælle dig, at vi også har en flyvende medarbejder, han lyder navnet »Flyvende Pil« og er allerede nu taget af sted til Grenå-egnen for at kigge på terrænet der — også ham hører vi nyt fra.

Venlig spejderhilsen

Erik.

Nyhed!

DEN IDEELLE VINDBLUSE

Du har sikkert ofte ærgret dig over mere eller mindre gode modeller i vindbluser, men nu har vi den rigtige model. Den er fabrikeret af originalt engelsk poplin i den rigtige farve til uniformen. Men det vigtigste er, at den er forsynet med strikkede ribber af uld ved händleddene, i halsen og i taillen, og hvad det betyder, vil du mærke, lige så snart du prøver den. De spejdere, som indtil nu har set og prøvet den, er meget begejstrede, den luner nemlig lige der, hvor den skal. Den koster til voksne 48,50, 49,75, 52,00. Drengestørrelser.

SWEATERS

Lette, heludne sweaters i forskellige farver med rund halsudskæring 26,50—29,35. Lette skotskærnedé med spids udskæring 36,50—39,25. Svære, heludne med rullekrave 33,85—35,20, Færøske, smukke mønstre 28,50—39,50.

TRÆNINGSDRAGTER

Svensk model, ren bomuld, blå med hvide skuldre

Størrelse	38	40	42
	28,50	29,50	31,50

SKISTØVLER

Drengestørrelse	27.85	—	44,25
Voksne	39.70	—	63.85

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin

Redaktør: Erik Jessen
„Troldehøj“ Åbenrå.

Spejdersport

Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Søra.

Nørre Farimagsgade 39

København K., Tlf. Palæ 4526

Ekspr. Kl. 9—17½, Fredag 9—19, Lørdag 9—14

Odense: Klostervej 19, tlf. 12.418

Aarhus: Østergade 26, tlf. 13.613

Depotet er korpsets egen forretnings og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon

PALÆ 5711 . Kontortid Kl. 8—16, Lørdag Kl. 8—12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition

Korpskontoret